

“KAHVE İKTİSATÇILARI” VE SENDİKALARIMIZ

Aydınlık Gazetesi, 3 Temmuz 2012

Yıldırım Koç

Benim “kahve kültürüm” yok; ancak özellikle mahalle ve esnaf kahvelerindeki durumu biraz biliyorum.

Bu kahvelerde herkes doktordur; birinin bir şikayeti olduğunda hemen teşhis konur ve ilaçlar önerilir.

Bu kahvelerde herkes mühendistir, iktisatçıdır, sosyologdur.

Bu kahvelerde herkes politikacıdır. 1950’li ve galiba 1960’lı yılların başlarında Türkiye’de idam cezaları kent meydanlarında sabah erken saatlerde infaz edilirdi ve ceset darağacında bir süre bırakılırdı. Kıdemli kahve müdavimlerinden politika üstadlarının politik ve hatta iktisadi sorunlar karşısındaki en kestirme çözümü de, “sallandıracaksın bunların üçünü, bak nasıl düzelir işler” idi.

Bizim kahve müdavimlerimizin derin iktisadi analizlerinden biri de, “ekonomi iyi gidiyor, iyi; baksana, paramız çok kıymetlendi; kıymetli para güçlü ekonomi demektir; inşallah yakında bir lira bir dolara eşit olacak” değerlendirmesidir.

Sendikalarımızın iktisadi analizleri de bu kahve müdavimlerinin analizlerinden farklı değildir.

Siz hiç bir işçi veya kamu çalışanı konfederasyonunun veya sendikasının, “Türk Lirası, emperyalist güçlerin dayattığı politikalar nedeniyle aşırı değerli; aşırı değerli TL, Türkiye sanayisini ve tarımını göçertiyor, işsizliği artırıyor; TL’nin değeri Türkiye ekonomisinin çıkarları dikkate alınarak gerçekçi bir biçimde belirlensin” gibi bir talebini hatırlıyor musunuz?

Ben hatırlamıyorum.

Türkiye ekonomisinin en önemli sorunu, cari açık; yani Türkiye’nin döviz kazanma gücü ile harcadığı döviz arasındaki fark.

AKP iktidarları döneminde cari açık yılda 80 milyar Dolara yaklaştı.

Böylesine büyük cari açık, Türkiye’de siyasal iktidarları emperyalist güçlerin çeşitli alanlardaki dayatmaları karşısında çaresiz bırakıyor.

Aşırı değerli TL, Türkiye’nin dış politikasının emperyalist güçlerce belirlenmesinin en önemli aracıdır.

Türkiye’nin Suriye’deki teröristlere yardımcı olmasının arkasındaki dayatma, böylesine büyük bir cari açığın karşılanması zorunluluğudur. Ortadoğu’da emperyalist güçlerin kestanelerini ateşten siz alırsanız, cari açığınız kapatılır. Maşalık görevini reddederseniz, büyük bir iktisadi kriz patlar. Maşalığı kabul ederseniz de ülkeyi mahvedersiniz.

Cari açığın en önemli nedeni, aşırı değerli TL politikasıdır.

Diğer bir deyişle, aşırı değerli TL, Türkiye ekonomisinin gücünün göstergesi değil, zayıflatılmasının en önemli aracıdır.

Türk Lirasının diğer paralar karşısındaki değeri, yaklaşık olarak ülkemizdeki enflasyon oranında düşürülmezse, ithalatımız artar, ihracatımız zorlaşır. Cari açığı etkileyen diğer etmenler de benzer şekilde etkilenir.

AKP iktidara geldiğinde 1 TL=1,64 ABD Doları idi. Aradan geçen on yıllık sürede Türkiye’de toplam enflasyon yaklaşık yüzde 125 oldu. Diğer bir deyişle, 100 TL’ye üretilen mal, artık 225 TL’ye üretilebilir.

Halbuki dışarıdan alınan malların fiyatları artmadı; çünkü Türk Lirasının değeri enflasyon oranında düşürülmedi. 2002 yılı sonunda 1,64 TL olan 1 Dolar, günümüzde 1,83 TL civarında.

Bu durumda imalat sanayinde ve tarımda yerli üreticinin yabancılarla rekabeti giderek zorlaşıyor; üreticiler üretim maliyetlerini düşürmek için öncelikle işçilik giderlerinden kısımaya çalışıyorlar; sendikalı işyerlerini sendikasızlaştırıyor; sendikalaşma girişimleri karşısında daha katı bir biçimde direniyor.

Sendikalarımız “kahve iktisatçılığı” düzeyini aşmalı, aşırı değerli TL politikasının ülkemiz ve sendikalar açısından olumsuz etkilerini kavrayarak, ona uygun politikalar geliştirmelidir.